

Juriol: «Podem contribuir a fer que es deixi de considerar el rock català com una música residual»

Coneixem 'T'he trobat', el treball debut de la banda bagenca, tot parlant-hi

Juriol | Sumsi Albets

El quartet bagenc **Juriol**, encapçalat per la cantant i guitarrista Clara Oliveres, factura un rock potent i èpic al seu disc de debut, *T'he trobat* (RGB Records, 2021). L'aventura de **Juriol** va començar amb les cançons que la il·lustradora de Sant Fruitós de Bages Clara Oliveres tenia en un calaix. Després de formar part de **Misfru**, va crear una altra banda amb Gerard Cabot (guitarra), Miki Santamaria (baix) i David González (bateria), procedents de **Doctor Prats**, **Lipzia** o **TAO**, entre d'altres. El seu debut, *T'he trobat*, és un disc de rock que parla de l'amor, l'amistat o la nostàlgia.

Veniu de bandes diverses, com us heu trobat?

Clara Oliveres: Feia molt temps que tenia ganes de gravar un disc que sonés molt bé i que fos de rock potent i èpic. Havia escrit, compost i gravat uns quants temes a casa i tenia la sensació que funcionaven i no es podien quedar al calaix. Vaig decidir regalar-me aquest projecte. La intenció era que allò que jo havia gravat a casa ho pogués gravar en un estudi professional amb músics de primer nivell, i tenia clar que si els trobava, treballar amb ells seria un espectacle. Volia gaudir moltíssim de tot el procés de creació i vaig anar a veure el Gerard Cabot al seu estudi

de gravació, Red Factory Studio. A ell li van agradar molt els temes i de seguida vaig veure que ens entendríem molt bé i que treballar junts seria molt fàcil. I així vam arrencar. L'ideal era que el baixista fos el Miki, perquè: qui no coneix Miki Santamaria? És una bèstia! Li ho vaig proposar i va dir que sí. Aquell dia va caure alguna llagrimeta... És una sort poder arrencar aquest projecte acompanyada de grans músics i persones.

Gerard Cabot: El Miki és un dels millors baixistes de la seva generació i un referent per a milers de músics d'arreu del món. No cal dir res més! A poc a poc el projecte va començar a agafar caire de banda i un molt bon amic en comú em va parlar del David González. Jo no el coneixia personalment, però sí que n'havia seguit la trajectòria a la banda **TAO**, així que sabíem que era un gran bateria i el perfil que estàvem buscant? i quan el vam conèixer en persona, va ser amor a primera vista.

Com us sentiu i què espereu d'aquest nou projecte?

C.O: Estem molt emocionats i contents de la resposta rebuda per part de la gent després del llançament del primer senzill. Això tan sols és l'inici del camí, ho sabem, però és un punt d'inflexió en aquest projecte i el *feedback* obtingut ens dona moltíssima força per a seguir treballant-hi!

G.C: D'entrada, el que n'esperem és poder fer arribar la nostra música al gran públic. Crec que podem ajudar a fer que es deixi de considerar el rock com una música residual al nostre país. D'això n'estic convençut. I com que somiar és gratis, m'agradaria que fóssim la punta de llança d'una nova onada de música rock al panorama musical català. Voldria que, de sobte, la indústria tornés a apostar per una escena que mai no ha deixat d'existir, que té públic i de la qual nosaltres en podem ser representants.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=JJHPR5Dhml8>

Feu una proposta de pop-rock. Sou hereus d'aquell moment estel·lar del rock català dels noranta? Quins són els vostres referents?

G.C: Nosaltres fem rock i cantem en català, i també vam créixer amb aquesta primera onada de l'anomenat rock català dels noranta: òbviament va ser part de les nostres vides i de ben segur ens va deixar empremta. Però potser autoanomenar-nos hereus d'aquella onada tan bèstia seria una mica pretensions per part nostra. D'altra banda, som un grup del 2021, tampoc tenim una sonoritat com la d'aquells grups. Entenc que aquella primera fornada tenia els seus referents en el rock americà més clàssic dels setanta i els vuitanta. Nosaltres tenim uns referents més actuals perquè som d'una altra generació.

C.O: Crec que les cançons tenen influències de músiques i grups que ens han marcat. Bàsicament, americans o britànics: la sonoritat de les guitarres està molt influenciada per **Foo Fighters**, les tornades èpiques i amb molta força per **Muse**, les melodies senzilles o utilitzar els compassos d'amalgama en trossos instrumentals ve de **Biffy Clyro**... És un combinat de tot allò que ens agrada portat al "terreny" català.

Tot i així, heu tingut la col·laboració de Pemi Rovirosa a "Cabirols al vent"! Com va ser?

Clara: "Cabirols al vent" és una de les cançons més rockeres del disc, i mentre estàvem produint-la vam pensar que seria molt interessant comptar amb la col·laboració d'algun guitarrista que aportés una sonoritat extra a la cançó. Qui millor que en **Pemi**, un guitarrista referent al nostre país i component de **Lax'n Busto**, per fer-ho? Li vam presentar la proposta i va acceptar de seguida. Va ser un plaer i un honor conèixer-lo en persona, i una gran experiència gravar amb ell.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Vsp2lm7oVbl>

Al disc exploreu temes com l'amor ("Pell amb pell"), l'amistat ("T'he trobat"), nostàlgies ("L'àlbum dels records")... Com construïu les lletres i quins són els temes que més us mouen?

C.O: Totes les lletres neixen a partir d'experiències personals, de la necessitat de treure i ajudar-me a pair vivències. Tant d'allò bo com d'allò difícil. Són nusos que necessito desfer. Escriure-ho i posar-hi melodies, harmonia i ritme m'ajuda a entendre-ho i a ordenar-ho dins meu. Però al final,

són lletres que tracten temes universals i que crec que tots ens hi podem sentir connectats.

Com plantegeu el directe? Adaptat a la pandèmia, per si de cas?

G.C: Estem treballant per fer un directe superpotent, tant a nivell de so com visualment. Està clar que en els darrers mesos la situació ha canviat i requereix un sobreesforç per part de tots (músics, tècnics i públic) perquè la música en directe segueixi existint, però nosaltres plantejarem el directe com la nostra música: serà èpic!